

Sygn. akt VIII Pz 65/18

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Kalinka

Sędziowie: SSO Grzegorz Tyrka

SSR del Anna Capik- Pater

po rozpoznaniu sprawy w dniu 6 listopada 2018 w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie D. F. (F.)

przeciwko Spółce (...) S.A w B.

o rekompensatę za utracony deputat węglowy

na skutek zażalenia pozwanej

od postanowienia Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 4 czerwca 2018 sygn. akt IV P 144/18

p o s t a n a w i a:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od powoda D. F. na rzecz pozwanej Spółki (...) S.A. w B. kwotę 1.350zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
2. zasądzić od powoda D. F. na rzecz pozwanej Spółki (...) S.A. w B. kwotę 150zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu zażaleniowym.

(-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSR del Anna Capik- Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. VIII Pz 65/18

UZASADNIENIE

Powodowie D. F. domagał się przyznania świadczenia rekompensacyjnego z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla w wysokości 10.000zł a Do rozwiązania stosunków pracy z powodem doszło po 1 stycznia 2015 roku, w związku z przejściem na emeryturę. Od 2015 roku nie otrzymywał deputatu węglowego.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wskazując, że powód, który przeszedł na emeryturę po 31 grudnia 2014r. w oparciu o przepisy zakładowe nie był uprawniony do deputatu węglowego i nie spełnia ustawowego wymogu do uzyskania rekompensaty.

Powód na rozprawie cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia.

W postanowieniu z dnia 4 czerwca 2018 roku Sąd Rejonowy umorzył postępowanie i odstąpił od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego.

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego wniosła pozwana zarzucając naruszenie art. 98 i 102 k.p.c. poprzez odstąpienie od obciążania powoda kosztami postępowania pomimo przegrania sprawy, a także pomimo niezaimplementowania przesłanek, o których mowa w art. 102 k.p.c. tj. wypadków szczególnie uzasadnionych. Domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia i zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1350zł oraz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Powód nie złożył odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie pozwanej zasługuje na uwzględnienie w całości. Powód w niniejszej sprawie domagał się zasądzenia kwoty w wysokości 10.000zł z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla na podstawie ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz.U. z 2017r., poz. 1971).

Ustawodawca w art. 2 ust. 1a do osób uprawnionych do świadczenia rekompensacyjnego zalicza m.in. emerytów mających ustalone prawo do emerytury i pobierających tę emeryturę, uprawnionych w trakcie pobierania świadczenia z tytułu emerytury do bezpłatnego węgla na podstawie postanowień układów zbiorowych pracy, porozumień lub innych regulacji obowiązujących w przedsiębiorstwie górniczym, które utraciły moc obowiązującą przed dniem wejścia w życie ustawy, na skutek zawartych porozumień lub dokonanych wypowiedzeń.

Powód po przejściu na emeryturę nie był nigdy uprawniony do pobierania deputatu węglowego, co jasno wynikało z treści złożonego przez niego oświadczenia. Nie zaliczał się tym samym do grupy osób uprawnionych do świadczenia rekompensacyjnego. Wyjaśnione im to zostało zarówno w decyzji o odmowie przyznania emerytury jak i w treści odpowiedzi na pozew.

Należy podnieść za Sądem Najwyższym, iż wyjątek od zasady ponoszenia kosztów za wynik sprawy przewiduje art. 102 k.p.c., który pozwala w szczególnie uzasadnionych wypadkach na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nieobciążenie jej w ogóle kosztami; nadto przepis art. 102 k.p.c. nie może być rozszerzająco wykładany i wyklucza uogólnienie, a może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 1981r., sygn. akt IV PZ 11/81, LEX nr 8307).

W niniejszej sprawie nie zachodzi okoliczność odstąpienia od poniesienia przez powoda kosztów postępowania. Sąd II instancji stoi na stanowisku, że sam fakt, iż sprawa jest sprawą z zakresu prawa pracy nie uzasadnia zwolnienia od kosztów zastępstwa procesowego, które poniosła strona pozwana. Zwolnienie z tego tytułu powoda od kosztów procesu naruszałoby zasadę równości stron w postępowaniu sądowym i oznaczałoby, że w każdym postępowaniu ze stosunku pracy pracownik, czy też były pracownik znajdowałby się w uprzywilejowanej pozycji na wypadek przegrania postępowania. Pozwana była zaangażowana w niniejszym postępowaniu wykazując niezasadność roszczenia powodów. Pełnomocnik pozwanej w trakcie postępowania przed Sądem I instancji złożył odpis pozwu wraz z szeregiem załączników wykazując niezasadność roszczenia. Powód otrzymał odpis odpowiedzi na pozew wraz ze zobowiązaniem do ustosunkowania się do podniesionych przez pozwaną zarzutów. Nie wykazał, że jego sytuacja majątkowa nie pozwoli mu ponieść kosztów zastępstwa procesowego bez uszczerbku dla utrzymania siebie i swojej rodziny. Sądowi nie jest znana z urzędu sytuacja majątkowa powoda. Skoro jednak ma przyznaną emeryturę górniczą, to posiada stały dochód znacznie przekraczający próg minimalny i jest w tej sytuacji w stanie ponieść koszty zastępstwa procesowego.

Podkreślenia też wymaga, że subiektywne przekonanie o zasadności zgłoszonych roszczeń wobec jednoznacznego brzmienia przepisów ustawy nie może być uzasadnieniem dla uznania sytuacji powodów jako szczególnie uzasadnionej w rozumieniu art. 102 k.p.c.

Sąd II instancji nie dostrzegł zatem w niniejszej sprawie okoliczności wskazujących na występowanie „szczególnego wypadku” uzasadniającego zastosowanie regulacji z art. 102 k.p.c.

Z podanych wyżej przyczyn mając na uwadze ustaloną w postępowaniu przed Sądem I instancji wartość przedmiotu sporu na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. stosując art. 98 k.p.c. oraz § 2 ust.3 i 4 w związku z § 9 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j.: Dz.U. z 2018r., poz. 265) Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżone postanowienie i zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.350zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 2 ust. 2 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 i §10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j.: Dz.U. z 2018r., poz. 265). Na koszty te składa się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 120zł oraz 30zł tytułem opłaty od zażalenia.

(-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSR del Anna Capik- Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia